

Základní škola, Ostrava Poruba, J. Šoupala 1609, příspěvková organizace

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

ŽIVOTOPIS

FRANTIŠEK VALOŠEK

Tým: Beáta KLEMEŠOVÁ, Sára NĚMCOVÁ, Veronika ŠLIWOVÁ, Yveta CHODÍLKOVÁ, Anna Marie VITALOVÁ

Třída: VIII. A 2017/2018

Vedení: Mgr. Veronika Svatoňová

Životopis Františka Valoška

- Narozen 12. července 1937
- Frýdek – Místek

Pan František Valošek vyrůstal v místě svého narození – ve Frýdku – Místku. Bydlel v česko-německé ulici, kde žila spousta obyvatel s německou národností, proto si také vzpomíná na to, jak otec odkoupil kovárnu od jejich paní domácí, protože jako Němka musela být odsunuta. Kovárna rodině Valošků moc dlouho nezůstala, po znárodnění ji musel otec zavřít a odejít pracovat do výroby. Ve Frýdku – Místku začala i jeho fotbalová éra. Říká, že hrál fotbal stejně jako všichni kluci v Sokole. Dostat se ale k hraní nebylo zpočátku úplně jednoduché. Jako syn bývalého soukromníka to neměl moc jednoduché a do týmu ho nechtěli vzít. Nakonec ale potřebovali naplnit tým a pana Valoška přijali a hrál s ostatními kluky.

Dále pak na válku vzpomínal tak, že jeho strýc byl v polské armádě, a poté, co Němci napadli Polsko (1. 9. 1939) byl zajat a jako vězeň musel stavět koncentrační tábor Osvětim. Když byla Osvětim dostavěna, všichni vězni byli propuštěni do civilu a v něm pak zůstali až do konce války. Další strýc, tchán a stejně i dva bratřenci byli členové wehrmachtu. Jiný strýc pak zase působil ve skupině společně s Banderovci. S válkou má spojuje pan Valošek také chuť svého prvního bonbónu, který byl americký, ale dostal jej od sovětských vojáků.

Když si pak měl jako mladík vybírat obor, kterému se pak bude celý život věnovat, vybral si učení v Děčíně - lodníka, podle jeho slov byl v té době nedostatek lodníků, a proto jich bylo v ročníku asi 60 chlapců. Již v 17 letech v podstatě nastoupil do práce, která nebyla nijak lehká. Pan Valošek vzpomínal, že se denně plavili šestnáct hodin. Pracoval také jako takový poradce kapitána, kdy z přídě lodi kapitánovi hlásit, ve kterém městě/vesnici jsou a upozornit na to, jestli je v něm přívoz. Pan Valošek dokáže dodnes z paměti vyjmenovat všechny přívozy na trase, po které se plavili. Společně s dalšími kolegy splavovali Labe na obchodních lodích a třeba pluli i do Švédska odkud vozili železitou rudu. Během této své práce se nemohl tři roky věnovat fotbalu, který již jako dítě hrál v Sokolu. Po třech letech si jej klub Frýdek – Místek vyžádal zpátky do týmu a pan Valošek se vrátil znovu k fotbalu a dá se říci, že i „rozjel“ svou kariéru.

Pan Valošek je po celou dobu svého fotbalového působení spjat s jedním klubem, kterým je FC Baník Ostrava. Působil jako útočník na levém křídle a číslo jeho dresu bylo 11. Vysvětlil nám, že dřív nebylo běžné, aby měl tým třeba dvacet dva hráčů nebo víc. Pravidlem bylo, že nastoupila jedna jedenáctka a ta hrála až do konce. Zpočátku nefungovalo žádné střídání, pokud se někdo zranil během zápasu, hrál tým v oslabení až do konce.

Kromě kariéry v Baníku se pan Valošek nesmazatelně zapsal do i historie fotbalové reprezentace, za kterou nastoupil celkem šestkrát. Působil v ní v letech 1964 – 1966. Vrcholem bylo to, že se v roce 1964 se svým týmem zúčastnil i olympijských her v Tokiu. Účast českého týmu na těchto olympijských hrách se považuje za jednu z nejúspěšnějších, protože získal celkem čtrnáct medailí, z toho pět zlatých (Čáslavská – 3, Zdražila, Daler), šest stříbrných (Odložil, fotbal, gymnastika ženy, volejbal muži, Kormaník, Daněk) a tři bronzové (veslování muži, Nácovský). Pan Valošek vzpomínal na to, že nebyla postavena žádná olympijská vesnice, ale bydlelo se v bývalých ubytovnách pro americké vojáky a československá reprezentace měla vyčleněných osm budov. Za svou sportovní kariéru odehrál celkem sto padesát jedna zápasů, ve kterých vstřelil padesát čtyři gólů. Po ukončení profesionální fotbalové kariéry pak dál působil ve fotbale, a to jako trenér, kdy trénoval „áčkový i béčkový“ tým a také patnáct let trénoval mládež. Jako trenér mládeže třeba působil i na stávající hvězdu FC Baník Ostrava – Milana Baroše.

Fotbal i jeho původní profesi lodníka neodmyslitelně spojuje cestování a pan Valošek byl skutečně nadšený cestovatel. Dokázal nám líčit neuvěřitelné zážitky. Dá se to zhruba stručně shrnout tak, že procestoval v podstatě celý svět. Ze všeho nejvíc jej ale uchvátila jižní Amerika, a to hlavně kvůli všudypřítomnému odkazu na původní obyvatelstvo – Indiány. Společně s Baníkem se podíval i na Kubu, a to jen 4 roky po nástupu Fidela Castra k moci. Nejzajímavější bylo vypravování o Bolívii, konkrétně o městě La Paz, kam odletěli s týmem „hrát“ fotbal. Jako hra se to, co muži předvedli na hřišti, totiž nedá pojmenovat. La Paz je ve velmi vysoké nadmořské výšce. Letiště je cca 4080 metrů nad mořem, po vystoupení z letadla na ně čekali záchranáři s kyslíkovými přístroji, aby jim pomohli od kyslíkového šoku. Zajímavosti na La Pazu jsou takové, že tam voda vaří už při 70 stupních Celsia, nejezdí naftové motory nebo se maso peče velmi dlouho. Pan Valošek také navštívil jezero Titicaca, ale moc si toho nepamatuje, protože po vystoupení z autobusu omdlel.